

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ivo Pospíšila, soudkyně Sylvie Šiškeové a soudce Petra Pospíšila v právní věci žalobce: **V. T. Ch.**, zast. Mgr. Markem Eichlerem, advokátem se sídlem Nekázanka 20, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 1. 2026, č. j. OAM-1216/ZA-ZA11-HA13-2025, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 10. 3. 2026, č. j. 55 Az 2/2026 – 18,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 23. 3. 2026 kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti shora označenému rozsudku, kterým krajský soud zamítl žalobu proti rozhodnutí o zastavení řízení o opakované žádosti o mezinárodní ochranu.

[2] Kasační stížnost neobsahovala všechny náležitosti podle § 37 odst. 3 a § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“); stěžovatel v ní neuvedl důvody, pro které rozsudek napadá.

[3] Podle § 106 odst. 3 s. ř. s., *nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.*

[4] Nejvyšší správní soud stěžovatele vyzval usnesením ze dne 25. 3. 2026, č. j. 1 Azs 32/2026-9, k doplnění kasační stížnosti ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení. Současně ho poučil o tom, že neodstraní-li vady kasační stížnosti v zákonné lhůtě, soud ji odmítne.

[5] Toto usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno do datové schránky dne 26. 3. 2026. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. *lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Vzhledem*

k tomu, že konec lhůty připadl na neděli 26. 4. 2026, bylo posledním dnem lhůty k doplnění kasační stížnosti pondělí 27. 4. 2026. Stěžovatel však doplnění kasační stížnosti Nejvyššímu správnímu soudu do konce této lhůty nepředložil.

[6] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[7] Pro úplnost soud uvádí, že za této situace ani samostatně nerozhodoval o neodůvodněném návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku, který stěžovatel spojil s kasační stížností.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. dubna 2026

Ivo Pospíšil
předseda senátu